

Škafja vsak šetrtok
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na doma
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za šetrt leta „ 1.—

Maročnina se pošilja
spravništvu v tiskarni
sv. Cirila, koroske
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva de-
lašvajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posebni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 k.

Recepti se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 15.

V Mariboru, dne 10. aprila 1902.

Tečaj XXXVI.

Jugoslovanski minister.

Ker so Nemci pri glasovanju o slovenski spodnji gimnaziji v državnem zboru propali, začeli so besneti. Ki so posebno vročekrvni, zahtevajo, da morajo Nemci v državnem zboru začeti z razbijanjem ali vsaj z najostrejšo oporbo, ki so mirnejši, pa zahtevajo, naj se jim da poseben nemški minister, ki bo v ministerstvu zagovarjal želje in zahteve Nemcev.

Slovanom je pač vseeno, ali delajo Nemci v državnem zboru oporbo ali ne. Slovani morajo stati vedno na straži, kajti ministerstvo bo vladalo v nemškem duhu, naj so potem Nemci v vladnem taboru ali ne. Prav pa je Slovanom, ako začnejo Nemci z razbijanjem. Potem se gotovo razbije tudi sedanji državni zbor in ž njim — sedanji volilni red, ki je le Nemcem na hasek. Priti mora splošna volilna pravica in ta bo zagotovila Slovanom v državnem zboru večino, kakor jo imajo po številu tudi v državi.

Nemški zahtevi po nemškem ministru pa morajo jugoslovanski poslanci postaviti nasproti zahtevo po jugoslovanskem ministru. Če imajo Čehi svojega češkega, Poljaki svojega poljskega ministra, če Nemci zahtevajo za se še posebnega nemškega ministra, potem ne vemo, zakaj bi tudi mi Jugoslovani ne zahtevali in ne smeli imeti posebnega jugoslovanskega ministra?

Učimo se od Nemcev, kako se mora zahtevati! Nemcem narekuje zahteve njih gospodstvaželjnost in grabežljivost, nam dejanske potrebe. Za to imamo Jugoslovani

vso pravico, da se nam izpolni zahteva po jugoslovanskem ministru.

Samo Celje!

Iz govora državnega poslanca Jos. Žičkarja v državno-zborski seji dne 20. marca 1902.

Vprašam vas, gospoda moja, kje je bolj ugoden kraj za srednjo šolo, če ne mesto, v katerem so nastanjeni tudi različni uradi? Kdo bo tako nespameten ter ustanovil srednjo šolo več kilometrov proč od mesta, katero je naravno središče za celi večji okraj? In kakor sem že omenil, Celje je takšno naravno središče. Tam ima svoj sedež okrajno glavarstvo, okrajno sodišče, okrajno sodišče, davčni urad, zemljoknjižni urad, rudarski urad. Skozi Celje vodi dunajsko-tržaška državna cesta, tje vodita okrajni cesti iz Št. Jurija in Laškega. Druge ceste se ne daleč od Celja združijo z imenovanimi cestami. V Celje vodi južna železnica iz Zidanega mosta v Poljčane ter železnica iz Slovenjegrada; tudi Brežiški okraj je s Celjem zvezan po progi Zagreb-Zidanimost.

Zato se dogaja, da vsak dan pride okoli 40 učencev, ki obiskujejo slovensko gimnazijo, z različnimi vlaki v Celje in se zvečer zopet po isti poti vračajo. Tako starišem tudi ni težko, da večkrat obišejo svoje sinove ter jim donesejo tudi hrane.

Vse te olajšave za veliko število starišev pa izginejo, ako preložite gimnazijo iz Celja v kaki trg. Kje pa boste tudi dobili v trgih primerno stanovanje za učitelje in

učence, ki pa se po mestih brez težave morejo dobiti?

Naučna uprava torej ni mogla ugoditi nasvetu onih, ki so govorili, naj se naš zavod prestavi iz Celja v Žalec, Sv. Jurij ali pa celo v Brežice. Mimogrede bodi omenjeno, da je žalski občinski zastop v seji z dne 7. februarja 1902 odločno ugovarjal, da bi se zavod v Celju opustil, ter zahteval naj se še nadalje vzdržuje v Celju, kot središču slovenskega prebivalstva.

Razlogi, zakaj je vlada te rahle razrede pustila v Celju, so bili torej brezdvomno izvanredno važni.

Politični shod na Vidmu.

(Izvirno poročilo.)

Dne 6. t. m. se je vršil na Vidmu shod katol. polit. društva «Sava». Shoda se je udeležilo mnogo slovenskih razumnikov iz Brežic, Pilštanja, Kozja, Sevnice, Rajhenburga, Vidma, Zdol, in pa veliko število kmetov. Prostorji Podjedove gostilne so bili kar natlačeni. Z zanimanjem so sledili poslušalci govoru g. drž. in dež. poslanca Žičkarja, v katerem je razpravljal stanje in delovanje dež. in državne zbornice, zlasti jih je zanimala točka o celjski slovenski gimnaziji. Z živo besedo je ožigosal g. dr. Fran Jankovič nam nasprotno časopisje. «Štajercu» je dokazal, da ta list ni slovenski, ker ga zalagajo nemški kramarji. Nemci so na svojem zaupnem shodu v Mariboru lanskega leta sami to priznali. Ta list pa tudi ni krščanski, ni prijatelj kmetov, katere hoče le zbegati,

Listek.

Škrlatast cvet.

Po Vaclavu Kosmaku S. S.
(Dalje.)

Cerkovnik, videč gospo krasno oblečeno, se je majal in premikal, ne vedoč, na katero nogo bi se prestopil.

«Prosim vas», ogovorila ga je gospa uljudno, «ali ima častiti gospod današnjo sveto mašo plačano?»

«Nima.»

Gospa položi srebrnik na mizo rekoč: «Prosim ga spoštljivo, da bi danes daroval sveto mašo za pokojnega Jožefa Kočarka in ženo Marijo.»

«No, saj mu rečem», spravil je cerkovnik iz sebe nerodno iz samega presenečenja. Postal je še-le pred kratkim cerkovnik, ni se še torej znal obnašati v različnih okoliščinah svoje službe in pa — takšna gospa je bila v Markovcu nekaj tako redkega in nenavadnega, kakor zvezda repatica na nebu.

Gospa je odšla in se vsedla zraven gospic. Klopil so se polagoma napolnile, otroci so se postavili spredaj, cerkovnik je prižgal sveče, zvonček pri zakristiji je zapel, orglje zabučale, in duhovnik je stopil pred oltar.

Bil je mlad, krepak mož. Bivši stari gospod župnik je počival že kakih osem let pod velikim križem na pokopališču. Za njim je prišel novi gospod in ž njim se je spremenilo mnogo. Uravnal si je v cerkvi vse po svojem ukusu, da je onemu, ki je videl pred dvajsetimi leti to cerkvico, bila sedaj res mnoga reč neznan, čudna. In tuja gospa se je ozirala nekako čudno po cerkvi in ljudeh. Ko je zapel učitelj pesem:

Pred Bogom pokleknilo,
Povzdignimo srca,

odprla je staro, umazano knjigo in pela goreče in glasno z ljudstvom. — Gospici sta molili iz malih knjižic z zlato obrezo. Bili sta rajsko lepi kakor angelja, jedna kostanjevih, druga zlatorumenih las. Molili sta, ne da bi oči uprli drugam ko na oltar.

Po sveti maši namignila je gospa gospicama in obdarovala beračice, ki so sedeje pod korom, tako bogato, da so se skoraj prestrašile in jednoglasno, pozabivši, da so v cerkvi, klicale: «Bog vam povrni stokrat. Bodemo že molile.»

Vedla je gospici pred star leseni križ, kjer so vse pokleknilo. Imel je še velike rudeče rane, le kolena so bila še bolj umazana. Sklenila je roke, povzdignila modre oči k staremu križu in gledala z velikimi solzami na obraz Izveličarjev; iz prsij pa se ji je

izvil vzdih, in ta vzdih se je tresel kakor struna, brnel in zvenel proti nebu pred vrata, kjer se podeljuje podpora vsakoršna in vsem.

Mimo je šel duhovnik, mimo so šle radovedne beračice, gledaje na njo, — a ona ni nič videla.

Pred cerkvijo so se postavile ženske in klepetale:

«Verujte mi», pravi sladkarica, «to ni nobena druga ko Katrica. Poglejte vendar ti sestrici!»

«Kje bi se vzela!» se je branila Fedrovka, «iz take beračije — takšna gospa!»

«Zgodile so se drugačne reči, zakaj bi se to ne?»

Gospa je vstala in šla h grobu, v katerem je ležala Kočarka.

Ženske so ostale kakor bi strela v nje udarila in vile roke.

«Vidite, vidite», vzradovala se je sladkarica, «da sem jo spoznala.»

«Kdo bi si to mislil, iz takšne reve!» čudila se je stara Kolarka. «Kaj pa, ko bi jo pozdravile?»

«Pustimo jo v miru», svetuje stara županja. «Če bo hotela koga obiskati, saj bo našla pot k njemu.»

«Naposled bi si mislila, da je kaka grofica», pridejala je zavistno Fedrovka.

Današnji list ima „Naš Dom“ kot prilogo!

da se odkrušijo od svojih narodnih voditeljev in postanejo žrtev pruskih nasilnežev. Ta list je navihano hinavski list, in hodi kot deroč volk nad Slovence v ovčji obleki. Zato proč s tem listom v peč ali na smetišče! Nič manj ni nevaren nam «Rodoljub», pravcati sin lažipolnega in nevernega «Slov. Naroda», ker ima namen zadušiti v našem kmetu to, kar nam je svetega, vero in pravost, zato proč s tem listom, tje kamor spada «Štajerc»! — Tajnik g. Jožef Cerjak je razlagal pravila in namen kat. pol. društva «Sava», ter naglašal, da je društvo ustanovljeno posebno zato, da brani in ohrani slovenskemu ljudstvu dva najdragocenejša bisera — vero in mili jezik slovenski. Naš narod mora ostati veren, če hoče obstati, sicer bo izginil.

Slovenski liberalci so se izneverili najprvo veri, zdaj pa že narodu in čutijo o naši narodnosti ravno tako, kakor naši najhujši sovražniki. Zato žalostno dejstvo, da pomagajo Nemcem pokopati nam slovenske srednje šole na Štajerskem, med tem, ko v isti sapi zahtevajo za par tisoč Nemcev v Kočevju višjo nemško gimnazijo. Kot prostemu avstrijskemu narodu zahtevalo bo naše društvo Slovincem vse one pravice, katere uživajo tudi drugi avstrijski narodi: slovenske šole, slovensko uradovanje. Braniti hoče, da naše občine, krajni in okr. šolski sveti, okr. zastopi ne prihajajo v roke možev, ki niso naše krvi ali se sramujejo, da jih je rodila Slovenka. Slovensko zemljo Slovincem! — Društvo bo pa tudi zahtevalo, da ima vlada v gospodarskih rečeh za našega kmeta ravno tako očetovsko srce, kakor za druge avstrijske narode. Da bo pa naše društvo delovalo z uspehom, treba je edinosti, delavnosti vseh slojev in treba, da se vsi oklenemo prapora «Save», ki nosi napis: vse za vero, dom, cesarja. — Enoglasno in z navdušenjem je sprejel shod sledeči dve resoluciji:

Na javnem občnem zboru «Save», dne 6. aprila 1902 zbrani Slovenci iz sevniškega in brežiškega okraja zahtevajo, da slovensko-nemški gimnazijski razredi v Celju ostanejo nedotakljivi in se spopolnijo v višjo gimnazijo. Z vso močjo oporeka shod nakani nemških in slovenskih naprednjakov, da se ta zavod premesti iz Celja v kateri trg, bodisi v Žalec ali St. Jurij. Mi Slovenci spolnujemo vse svoje državljanske dolžnosti, a zahtevamo tudi vse izobraževalne zavode, kateri nam grejo po božji in človeški pravici.

Na predlog župana g. Volovška, da se izreče «Slov. Narodu» za njegovo izdajsko pisavo nezaupnica, sprejme se enoglasno sledeča resolucija: Na shodu «Save» na

Vidmu zbrani Slovenci obsojajo od «Slov. Naroda» nasvetovani kompromis zastran celjskih slovensko-nemških razredov.

Po zaupnici in zahvali, ki se je izrekla g. drž. poslancu J. Žičkarju in onim poslancem, ki so glasovali za obstanek slov. gimnazije v Celju, in po živijo- in slavaklich na papeža in cesarja, so se zborovalci razšli iz prelepega shoda, ki je zbral vse slojeve brežiškega in sevniškega okraja v blagodosni jedinosti pod staro našo devizo: vse za vero, dom, cesarja!

Državni zbor.

Dunaj, 9. aprila 1902.

Celje.

Ne poznam majhnega mesta, kakoršno je Celje, da bi se zadnja leta tolikokrat imenovalo, kakor ravno to mesto. Radi celjskega mesta se je razbilo nekdanje združeno konservativno-liberalno ministristvo, ne toliko zavoljo tega mesta samega, kakor radi 4 slovensko-nemških razredov, ki se tamkaj nahajajo. Danes se je ta stvar zopet ponovila: povsod se govori samo le o Celju. To pa zatagavoljo, ker se je v državnem zboru odklonil predlog grofa Stürgkha, da se naj premestijo slovensko-nemški razredi iz Celja v Maribor. Radi tega glasovanja je nastala med nemškimi poslanci tolika razburjenost, da so sklenili najstrožje nasprotovanje proti vladi in pozvali vse svoje člane, ki so prevzeli kakšno poročilo proračuna, da morajo to odložiti; kar se je tudi že zgodilo.

Nesrečni nasvet je med tem podal »Slovenski Narod«, naj se Slovenci, čeravno smo pri Celju zmagali, vendar s slovensko-nemškimi razredi umaknemo kam drugam, Žalec ali v St. Jur. Ta pisava liberalnega Tavčarjevega lista je razburila ne le samo Slovence in Hrvate, temveč tudi naše zaveznike Čeha in Poljake. Ti pravijo zdaj: »Toliko smo se trudili za vas Slovence, da smo vam pomagali k zmagi; vam pa ni prav nič mar za to vašo pridobitev. Drugokrat si bomo prav dobro premislili, preden se podamo zopet v ogenj za vas.« Tem slovanskim poslancem je treba vedno dokazovati, da to, kar piše »Slovenski Narod«, se ne piše po volji slovenskega ljudstva, temveč ravno nasprotno, a naši narodni nasprotniki so zadovoljni z dr. Tavčarjem in ga hvalijo radi njegove velike modrosti. Na vsaki način je Slovincem ta korak dr. Tavčarja prizadel neizmerno škodo, tako veliko, da se bo težko dala kmalu popraviti. A razumljivo je to njegovo postopanje. Kakor je v svojem zadnjem govoru v državnem

zbornici rotil vse nemške naprednjake (liberalce), naj se združijo s slovanskimi naprednjaki, da bodo v tla pomandrali nemške in slovenske klerikalce (katoličane), tako si prizadeva zdaj, s tem pridobiti naklonjenost Nemcev, da jim hoče darovati slovensko-nemške razrede v Celju. Zgodovina bo sodila, ali je njegovo postopanje res bilo v prid slovenskemu narodu.

Obrtne šole.

Dne 8. aprila se je sešel po praznikih prvokrat državni zbor. Nekateri so menili, da se začne že v tej seji od Nemcev napovedana obstrukcija. A temu ni bilo tako. Zmerni Nemci, kakor katoliška ljudska stranka, krščanski socijalci, najbrž tudi ustavoverno veleposestvo, niso za to, da se zlati čas trati z razbijanjem v zbornici, namesto, da bi se skrbelo za ljudski blagor s pametnimi postavitvami. Nemcev še ni zadostno število skupaj, da bi vprizorili obstrukcijo. Njih vodja, pruski Schönerer, še tudi ni dal povelja, da se razbije avstrijski državni zbor. Brez Schönererja pa si ne upajo drugi Nemci ničesar vkreniti. Ko je ministrski predsednik prebral odgovor na nekatere interpelacije, se je toraj začela razprava o obrtnih šolah. Govoril je Čeh Brdlik, ki je naznanil zahteve Čehov v tej zadevi ter končal z zagroženjem češ: «mi Čehi vemo, kaj nam je storiti, če se nam ne dovoli, kar zahtevamo.»

Kaj dela vlada?

Ministrskega predsednika so hvalili, da si je znal pomagati iz vsake zadrege s svojo državljansko pretkanostjo. Zdajšnji položaj je za njega jako kritičen in nevaren. Kajti če mu ustavijo nejevoljni Nemci delovanje državnega zbora, mu ne preostaja nič drugega, kakor da ali sam odstopi in prostor napravi drugim ministrom ali pa, da razpusti državni zbor.

O obeh slučajnostih se je že govorilo in pisalo. Körber tudi zdaj ne miruje, temveč obdeluje razne stranke, naj sklenejo zastran Celja pogodbo ali kompromis. To se pravi: «Potolčenim Nemcem hočem pomagati s tem, da pripravim Slovence, naj popustijo sami slovensko-nemške razrede v Celju in se le-ti prestavijo v kateri drugi kraj.» Slovenci so pa — razun dr. Tavčarja — vsi tako pametni, da si nočejo sami prerezati vrata. Ta bi bila pa res nova, če bi vojska, ki je zmagala svoje sovražnike, šla porazene vprašat: «ali želite da se vmaknemo od te postojanke, kjer smo vam tako neprijetni?»

Celje. Nemci in vlada.

V seji dne 8. aprila je bil oglašen k besedi o obrtnih šolah graški poslanec Hof-

«Pojdimo domov. Sicer pa ima tako ubogo revče, če ji je Bog srečo dal, ostati ponižno in svoje dobrotnike obiskati. Ko bi je jaz ne bila iz usmiljenja vzela k Martinu za pestunjo, bila bi gladu umrla.»

Razšle so se.

Od materinega groba je šla nekdanja Kočarkova Katrica pred veliki križ, kjer je počival stari gospod župnik. «Otroci», reče gospodičnami, «tu poklekimo in molimo! Ta, ki tu v gospodu spi, ta je ustanovitelj moje in vajine sreče.»

Molila je tam dolgo.

«A sedaj gremo v župnišče!»

Gospod župnik je hodil po vrtu. Videč pa tujo gospo z gospicami prihajati k njemu, gre jim nasproti. Pokloni se spodobno: «S čim vam morem ustreči?»

«Rada bi s častitim govorila nekoliko besedi!»

«Tedaj pa prosim, blagovolite v sobo!»

«Ako vam je ljubo, častiti gospod, ostanimo tukaj na vrtu! Nam meščankam ugaja sveži zrak.»

«Če tako želite, pa ostanimo tukaj», pritrdil je duhovnik. «Pojdimo v utico!»

Vsedli so se v hladni senci.

«Ta utica je nova, kaj ne?» vprašala je gospa.

«Da. Ste-li, oprostite, tukaj znani?»

«Seveda! V tej župniji sem se rodila. Pred dvajsetimi leti sedela sem ravno na tem-le mestu s prejšnjim častitim gospodom župnikom.»

«Je-li mogoče?» čudil se je župnik.

«Da, bila sem tukaj v Markovcu uboga sirota in ločila sem se od njega. Ako vam bo ljubo, povem vam svojo usodo v kratkem. Mogli bi jo morebiti porabiti kedaj za vzgled drugim in pa za to, da boste spoznali, zakaj hočem založiti tukaj dve ustanovni maši — imam namreč ta namen.»

«Zelo rad bi vedel, gospa, in bom neizmerno hvaležen. Pa bi se ne hoteli poprej nekoliko okrepčati?»

«Ne, spoštljivo zahvaljujem! — Toda», pogledala je na svoji hčerkici in dodala z nasmehom, «vi veste, kako ljudje iz mesta radi imajo mleko na deželi, in ti dve moji deklici tudi. Hočete-li nam ljubeznjivo s čim postreči, prosila bi malo mleka za njiju.»

«Tako!» se je uklonil gospod župnik in odhitel.

Služabnica prinese zajutrek in gospod župnik pravi dalje, ko so se pokrepčale gospice: «Po dvajsetih letih se vračate in jaz vas sprejemam s tako skromnimi jedili.»

«Ravnotako sem se jaz ločila — mleko s kruhom sem jedla naposled pri svoji botri

ob slovesu. Ah, takrat sem bila uboga, verna dekla. Roditelji so mi rano umrli, in z menoj, ubogo siroto, so ravnali ljudje tukaj neusmiljeno. Odločila sem se, da pojdem v mesto iskat sreče. Poprosila sem Boga za blagoslov, ločila se od župnika in znancev ter šla v Brno. Službo sem hitro našla. Gospod župnik me je priporočil v samostanu in tamkaj so poskrbeli za-me. Bila sem v prvi službi, v drugi, v tretji, — pa nikjer mi ni ugajalo. Hudo se mi ni godilo, ali to me je bolelo, da se nikjer niso brigali za nabožnost, da mi niso privoščili toliko časa, da bi šla v cerkev, razun v nedeljo popoldan. Rekli so: «Sedaj idi na sprehod!» Jaz sem mesto na sprehod hodila vedno k večernicam prosit Boga, naj bi mi dal dovolj moči in najti boljšo službo. Zmiraj mi je bilo na misli, kar mi je rekel pri odhodu gospod župnik: Ne zapuščaj Boga; ljudij pa, ki njega ne marajo, se ogibaj! — Končno se mi je posrečilo dobiti službo pri bogatem ključavničarju. To so bili pošteni ljudje. Gospa sama me je pošiljala v cerkev, v petek nismo kuhali mesa, pred jedjo in po jedi smo molili, kratko: tam mi je ugajalo.

(Konec prihodnjic)

man. Tarnal je pa o groznem preganjanju Nemcev v Avstriji, našteval grehe, katere je storila vlada s tem, da je na svojo pest ustanovila višjo tehniko za Čehe v nemškem Brnu, višjo gimnazijo za Čehe v nemški Tropavi, višjo gimnazijo za Poljake v nemškem Tešnu in slovenske razrede v nemškem Celju. Zato napoveduje vladi najostrejši upor. Kaj pa, da so Nemci govorniku burno ploskali. —

Za Hofmanom je povzel besedo ministrski predsednik Körber. Povdarjal je, da vlada skrbi za pravico in mir med narodi; da hoče v celjski zadevi napraviti nekaj, kar bo ugodilo željam Nemcev, kar ne bo zabolelo Slovencev. Nemci so ministra motili s kričanjem; nekateri desničarji so mu pritrjevali. Ker je Hofman napadal ministrskega predsednika tudi radi tega, da je minister za Galicijo Pientak, glasoval s Slovenci, je odgovoril Körber: «tudi moj tovariš Pientak je za spravo in mir med raznimi avstrijskimi narodi.» Nemci tega se ve niso verovali.

Vprašanje nastane zdaj samo to: kaj namerava vlada storiti v celjskem vprašanju, da bi bilo po volji Nemcem in Slovencem? Pravični Nemci — to so katoliški poslanci iz nemških dežel — so popolnoma zadovoljni s tem, da ostanejo slovensko-nemški razredi v Celju; s tem so zadovoljni tudi Slovenci. Prusaških Nemcev pa Körber tudi s tem ne bo potolažil, če te slovenske razrede prežene iz Celja. Več ko protiaustrijskim nemškim poslancem podeli, več bojo že hoteli imeti.

Politični ogled.

Naš cesarski namestnik o celjskem vprašanju. Listi poročajo, da se je naš namestnik grof Clary mudil dne 8. aprila na Dunaju ter imel tamkaj z ministrskim predsednikom pogovore o celjski slovenski gimnaziji. To je za Slovence jako vznemirljiva vest. Odkar je grof Clary na Štajerskem, ni se trudil, približati se kakorkoli Slovencem, on je naš narod preziral, kakor da bi nas ne bilo. Vozil se je k ptujskim in celjskim Bismarkovim častilcem, našim voditeljem in ljudstvu se ni približal. On pozna naše zahteve le iz hujskajočih člankov nemških listov, sicer pa ne pozna slovenskega jezika, ne slovenskega ozemlja, ne celjskih in okoliških razmer. Grof Clary ne more nobene sodbe izreči o spodnještajerskih razmerah, ako je res vesten.

Časnikarski shod bo letos o binkoštih v Ljubljani. Lani je bil v Dubrovniku.

Izjemno stanje v Trstu je z odlokom z dne 8. aprila odpravljeno. Vojne ladje so odplule iz tržaške luke proti jugu. Ostalo pa še je v Trstu mnogo preoblečenih, skrivnih policajev, ki strogo pazijo na življenje in gibanje Tržačanov.

Nemiri na Balkanu. Zadnjič smo poročali, da se je začelo v Albaniji in Macedoniji nekaj kuhati, kakor upor. To nam potrjujejo sedaj tudi podvzetja različnih držav na jugu. Bolgarska vlada je zbrala na macedonski meji 15 bataljonov. Vojaške čete se zbirajo tudi v južnih okrajih Srbije. Sultan je pozval pod orožje drugi letnik rezervnikov, ker se v Carigradu samem opaža nevarno gibanje.

Češki poslanec Horica je dne 3. t. m. umrl v Marzelju na Francoskem, zadet od srčne kapi. Bil je najprej častnik, potem pa se je posvetil časnikarstvu. Leta 1897 bil je izvoljen prvokrat državnozbornim poslancem. Ko je kričač Wolf rekel, da so Slovani manjvreden narod, je pozval poslanec Horica poslanca Wolfa na dvoboj s sabljami, v katerem dvoboju sta bila oba poslanca ranjena. V zbornici je bil zavoljo svoje ljubeznivosti in šaljivosti priljubljen v vseh strankah in tudi na nemški levici sami. Na Češkem je bil Horica jako poznana oseba. Njegovo de-

lovanje je bilo zelo mnogostransko. Pisal je povesti, potopise, urejeval liste in izdal tudi več političnih knjžic. Horica je bil velik prijatelj Jugoslovanom in je govoril tudi hrvaški. Za mladočeški klub pomenja njegova smrt občutno izgubo; osobito ga bodo težko pogrešali v razpravah o vojaških vprašanjih. V takih razpravah je bil pokojni navadno govornik v imenu Mladočehov.

Rusi proti Nemcem. Poljski listi imajo iz Rusije poročilo, da se je na glavnem občnem zboru slovanskega blagotvoriteljnega društva v Moskvi jednoglasno sklenilo, da se z ozirom na surove dogodke v Vrešenu in zapadni Prusiji, vsako blago, prihajajoče iz Nemčije, na vsaki korak bojkotuje, (t. j., da se ne kupuje). Da je ta sklep omenjenega društva Nemce dokaj vznemiril, se samo ob sebi umeje. Kajti ta sklep ima že težke posledice za Nemčijo. Kjer je prej prihajalo polno vlakov z nemškim blagom, zdaj vlada mrtvaška tihota. Zato ni čudo, da je nemško javno mnenje postalo nemirno in da z zavistjo gleda na Avstrijo, katera bi sedanjo zvezo z Rusijo lahko izkoristila za se, ako bi znala. Nedavno je neki berlinski list pisal, da je avstrijski trgovski minister razposlal okrožnico na trgovske zbornice, s katero jih je opozoril na nove odnose z Rusijo, in s temi okrožnicami — dostavlja hudobni berlinski list — se je avstrijski minister pokazal v pravi luči. V tem berlinskem poročilu pa ni najmanj resnice, da si kaže, česa se Prusi zares boje, namreč da jih Avstrija popolnoma izpodrine na ruskem trgu, kar bi se vsled nove zveze lahko zgodilo. Ta berlinski glas pa je tudi pokazal, da bi Nemčija še vedno rada nadzorovala Avstrijo.

Dopisi.

Sv. Barbara pod Mariborom. (Naš narodni napredek.) Hvala Bogu, tudi naša župnija se vzbuja iz svojega spanja. V vsakem oziru gremo naprej. Mohorjeva družba šteje letos pri nas 145 udov, 50 udov več od lani, kar je gotovo veselo. «Slov. Gospodar» je v naši župniji dobil v novem letu že 26 novih naročnikov; do sedaj ima ta list pri nas že 48 naročnikov, pa mnogi si ga še bodo naročili. Vrli «Naš Dom» si je pridobil v kratkem času čez 30 naročnikov. To število se bode kmalu podvojilo, zakaj naši mladeniči, posebno pa še naša navdušena dekleta ga z veliko gorečnostjo priporočajo in širijo. Nekateri Barbarčani berejo sicer «Štajerca», pa mnogi so že sprevideli, da ta list ni pošteno berilo in ga veren kristjan pač ne more imeti v svoji hiši.

Kaj lepo napreduje naše bralno društvo. Najbolj ga podpirajo dekleta, pa tudi mladeniči se vedno bolj pridružujejo našemu društvu. V treh mesecih je bilo izposojenih nad 800 knjig; društvena knjižnica, ki še je pred nekaj meseci štela komaj kakih 100 knjig, ima jih sedaj že čez 400. Skoraj vsako nedeljo priredi društvo svojim udom zanimiv podučen shod z govori in deklamacijami in z narodnim petjem. Eno nedeljo se zbero mladeniči, drugo zopet dekleta. V prijazni čitalnici je ob nedeljah vedno mnogo bralcev. Tako se vedno bolj širi med tukajšnjim ljudstvom prava omika ter katoliška in slovenska zavest. Da, zares, vsakdo mora priznati, da tudi Barbarčani kaj vrlo napredujemo.

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Občinske volitve v Kraljevcih.) Dne 17. aprila se bodo vršile občinske volitve v Kraljevski občini. Imela je ta občina dobre, slovenske župane ter se čutila narodno. Ali sedanji župan Topolnig jo je zavljal na drugo stran in občinski voz spravil popolnoma v bračkijanski tir. In vsled tega pleše sedaj občina kakor ji žvižgajo bračkijanci in to nikakor kmetom v korist. Kakor Vam je, gospod urednik, že nekdo poročal, se mu res že silno maje županski stolec. Tako močno, da se kar preplašeno ozira okrog sebe ter vpraša: Ali je

potres, da se tako grozno ziblje? Da si bodi tudi zdaj, kakor zadnjič, bračkijanski pristaš prizadevali občino spraviti v svoje roke in županstvo ohraniti sedanjemu županu, nikakor ni dvomiti.

Toda, možje Kraljevske občine, pokazite da vam je še kaj za narodno čast! Ostanite vrli Slovenci in ne podrepniki nemškutarjev. Ne volite mož, kateri se boje cerkvenih orgel in si ne upajo prestopiti cerkvenega praga. Ne volite mož, katere vam bode svetoval se danji župan ali kateri njegov ali »Štajerčev« pristaš; ne volite tudi mož, ki preradi gl dajo v kupico!

Možje, volite možje, ne takih šibkih, ki ližejo bračkijancem pete! Posvetujte se prej da volite vsi jedino poštene, krščansko mi sleče može in pojdite vsi v obilnem številu na volišče 17. aprila. Možje, rešite zopet slovensko čast in ohranite svoji občini krščansko lice! V to pomozite Bog!

Celje. (Iz krogov narodnih trgovcev in obrtnikov.) Torej slovensko-nemška gimnazija mora iz Celja, to je bojni klic naših celjskih nemškutarjev. Za vse drugo so slepi in gluhi. V tem vprašanju so si jedini vsi sloji njihovega tabora, bodisi advokati, uradniki, trgovci, obrtniki itd. V tej slepi strasti do vsega, kar je slovenskega pa ne vidijo, da se mogočni stebri celjskega germanstva jim pred očmi podirajo. Če se je kje kak pregovor uresničil, se je gotovo našimi posilincem, da se namreč vsaka stras maščuje. Ne bom tukaj na drobno razklada stališča slovenskih ali pa nemčurskih obrtnikov in trgovcev, ampak ozreti se hočem le na kratko dobo, deset let, nazaj, in videl bomo dovolj, koliko se je spremenilo Celje v zadnjih desetih letih, a to samo v obrtni in trgovski panogi. Svet naj izve, koliko je resnice na tem, če naši Nemci po svetu vpijejo o nekem južnem čisto nemškem Celju in kaj je vzrok njihovega gospodarskega propada. Pred dobrimi najjstimi leti so se celjski rodoljubi osnovali telovadno društvo »Celjski Sokol«. Ob ustanovitvi tega društva so naši Grmančki prvokrat pokazali, kako znajo vpiti, Slovence kamenjati in tako dalje. Pa kaj mislite, kam je prav za prav priletelo tisto kamenje? Ne na nas Slovence ampak letelo je naravnost na njihove rame. To čutijo sami čisto dobro, ker vsled tega njihovega napada so si Slovenci poiskali zaščeno ter ustanovili svojo tiskarno in trgovino s papirjem. To je bila torej prva klobuta. Ko je ta trgovina in tiskarna z D. Hribarjem dobro uspevala, so prišli narodni krogi do prepričanja, da bi se moglo še kak drugega poiskati, kar bi narodni obrtni živeli v Celju ojačilo. In res, jedno leto potem, ko je bila tiskarna že v dobrem teku, naselil se je sem novi obrtnik gosp. Kapus kot brivec. Torej to je bil že drugi udarec, če ne morda ravno hud, a za Celje vendar pomenljiv. V teku enega leta potem naselil se je zopet tretji obrtnik, namreč ključavničar g. Rebek. Tukaj so se nemškutarji že nekoliko pogledavali, češ, kaj bo, če bo šlo tako naprej. In njihov strah ni bil neopravičen, ker med tem časom je že celjska posojilnica začela graditi svoj — ali kakor rečemo — naš »Narodni Dom«, no in ta »Narodni Dom« ni bilo samo navadna klobuta, to je bil že pošter udarec s kolom po nemškem značaju celjskega mesta. Le pogledjmo samo živahne trgovine, ki se nahajajo v »Narodnem Domu«. Ta »Narodni Dom« jih je spravil na pol ob pamet, ker so videli, da je s to stavbo sovražnik preskočil ozidje njihove trdnjave. Bila je zmešnjava na vseh koncih in krajih. Zato so pa ob priliki blagoslovljenja »Nar. Doma« zagnali veliko vpitje, ker so mislili, da se bo s tem podrl »Narodni Dom«, a tudi to se ni zgodilo. Mi pa smo jim zopet odgovorili na njih vpitje, šli smo in si poiskali zopet drugega sobojevnika in ta je naš vrli trgovec in obrtnik g. Strupi, kateri danes že nadomeštuje popolnoma jednega nemškega steklarja na glavnem trgu.

Da pridem kmalu do konca, naj omenim še divje postopanje celjske druhali ob prihodu Čehov. Tukaj so se Nemci pač z glavo naravnost v zid zaleteli, ker to njihovo divjanje nam je rodilo največjo trgovino ne le v Celju, ampak smelo rečem, na celem Spodnjem Štajerskem, in to je trgovina g. P. Majdiča z železnino, imenovana »Merkur«. Tukaj torej se vidi, da se je nad Nemci še vsaka stvar maščevala in sicer pošteno maščevala. A s tem maščevanjem se množimo, oni pa krčijo. »Merkur« je kmalu pregnal drugo trgovino in ta je Radakovičeva, ki je že prenehala.

Torej to je res vdarec za vdarcem! Zato bi vsak pameten človek mislil, da se bodo ti ljudje vendar jedenkrat spametovali. Pa še jim ni zadosti, ampak popolnoma po nepotrebnem in v lastno škodo rujejo sedaj tudi proti našemu učnemu zavodu. No, pa naj le, in če ga menda proti naši volji tudi kam drugam preženejo, plačilo za to jim gotovo ne izostane. Za to bomo že skrbeli vsi sloji spodnještajerskega slovenstva in tudi naši bratje izven naših štajersko-slovenskih mej.

Iz Gornje Polskave. (Občinske volitve.) Dolgo že ni bilo v naši občini takega gibanja, kakor zadnji teden minolega meseca, ko smo imeli zopet občinske volitve. Nemškutarjem kar nič ne gre v glavo, da bi bil kmet na svoji zemlji svoj gospod; zato so se trudili z vsemi sredstvi, da dobijo zopet občinski zastop in županstvo v svoje roke. Pri velikem, iz slovenske Koroške privandranem Nemcu, Herrmannu shajali so se dan na dan razni udani prijatelji in tu so se sklepali tisti črni oblaki nad dosedanjim slovenskim odborom, ki bi bil moral pasti na vsak način, da zasedejo njegove prostore veliki Nemci: Smrečnik, Gradišnik, Kajba, Sorčnik, A. Hrastnik, Cizelj itd. Nam kmetom, katere se je prej vedno preziralo, postali so nekateri gospodje naenkrat sila prijazni, obljubovali nam vse mogoče in nemogoče, stiskali prijateljsko roke, — tudi pijače ni manjkalo! In na volišču bilo vam je življenje, kakor na sejmu! Z stekleničicami žganjice v jedni in lističi z imeni posilinemških kandidatov v drugi roki zibale so se razburjene postave od volilca do volilca, da še v zadnjem trenutku rešijo, kar je bilo že davno izgubljeno.

Pa — hvala in slava zavednim volilcem! — dosegli niso nemškutarji drugega, kakor to, kar so zaslužili in česar so se najmanj nadejali. Zmagala je na celi črti narodna stranka.

Pribiti se pa mora na tem mestu čez vse nečuvven nastop našega »narodnega« nadučitelja g. Sabati-ja in hvala Bogu ravno odišlega učitelja g. Urek-a. Čeprav slovenska učitelja, prikorakala sta na čelu nemškutar-ske garde na volišče, da ondi javno pokazeta, koliko jima velja narodnost.

Gospod nadučitelj, ali se še spominjate, da je tisti odbor, za katerega ste šli pred nekoliko dnevi tako korajžno v boj, zabranil bakljado, ko je naša šola slavila 50 letnico vladanja svetlega cesarja? Veste li še, da so isti gospodje, katere ste ravnokar Vi volili, potem uprizorili slavnostno bakljado po vasi, hajlali in vpili, netili kresove in popevali, ko se je morala po pritisku Nemcev umakniti Slovanom pravična vlada Badenijeva? Gosp. Sabati, ali Vas nič ni sram, da kot slovenski nadučitelj agitirate pri odličnih slovenskih rodbinah za glasove v prid stranki, katere vodja prireja v naši vasi Südmark-ine veselice? Vaščani imeli smo v Vas zaupanje; a s svojim sedanjim nastopom ste pokazali, da ga žal niste zaslužili!

Gospodu Urek-u pa, o kojega narodnem mišljenju smo imeli že davno vzroke dvomiti, želimo samo srečno pot. Kakor mi ne bomo za njim žalovali, se ga slovenskim Šentlenarčanom ni treba veseliti.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično zborovanje. »Slovensko gospodarsko politično društvo »Straža« v Zrečah« bo imelo svoj občni zbor dne 20. aprila ob 3. uri popoldne v prostorih g. Matije Vidmar.

Imenovanje. Preč. gospod dr. Martin Matek, prof. bogoslovja, predsednik našega »Katoliškega tiskovnega društva« je imenovan stolnim kanonikom v Mariboru.

Poslanec vitez Berks je v današnji seji državnega zbora predložil prošnje za ustanovitev vseučilišča v Ljubljani od: 1. okrajnega odbora gornjegradskega; 2. od občinskega zastopa Polzela; 3. od šolskega sveta Sv. Jurij ob južni želez.; 4. od učiteljskega ljudske šole Sv. Jurij ob južni železnici.

Iz davčnega urada. Davkar g. Karol Schauer je prestavljen iz Konjic v Feldbach, davkar g. Fr. Horak iz Vranskega v Konjice, v Šoštanj pa pride davkarski kontrolor g. E. Potrč.

Naši časopisi. Današnja naša priloga »Naš Dom« se razpošilja danes prvokrat v 12.000 iztisih. Vsled velikega priraščanja naročnikov je tiskovno društvo povečalo obliko lista »Naš Dom«. Polagoma, a vztrajno napredujemo!

Tiskarna D. Hribarja. Iz »Slovenca« povzamemo: Po Ljubljani se govori, da bode nova tiskarna g. D. Hribarja v Ljubljani nastanjena v prostorih, kjer se nahaja sedaj Lekanova kavarna na sv. Jakoba trgu in da odkupi g. D. Hribar tudi knjigotržnico g. J. Giontinija na Mestnem trgu. Današnji oklic socijalnih demokratov pravi o tem: »Kakor čujemo, misli gospod Ivan Hribar, župan v Ljubljani, še tekočega leta v novi Dragotin Hribarjevi tiskarni izdajati dnevnik, kateri naj bo — čujte in strmite — nasprotnik »Slovenskega Naroda«! Pa ne da bi se gospod župan zgražal nad državnoborskim govori dr. Tavčarja? Nova tiskarna bo urenila tudi veliko knjigarno na Mestnem trgu, s katero se baje že pogaja glede nakupa. Kreditna banka v Ljubljani pa kreditira. — Sedaj se nam zdi tudi vest verjetna, da se je Hribar naveličal županstva in da misli na drugo mesto, morda pri trgovinski zbornici.« — Mi se vzdržujemo vsakega komentarja.

Častni občan. Občinski odbor v Zgor. Ložnici, župnije Sv. Venčeslji, je imenoval umirovljenega župnika č. g. Franca Petan častnim občanom. Na mnoga leta!

„Rokovnjače“ je prišlo zadnjo nedeljo gledat in občudovat mnogo Slovencev in Slovenk iz bližine in daljine. Videli smo veliko našega priprostega ljudstva, katero so kar očarali naši izborni igralci in igralke, pa tudi krasna dvorana je napravila na nje velikansk utis. Od Sv. Barbare pri Vurbergu se je na velikem vozu pripeljalo 12 vrlih Slovencev in Slovenk, iz Jarenine pa je prišla večja četa ondotnih iskrenih mladeničev. Tako je prav! Rodoljubi bližnje in dalnje okolice mariborske, le skrbite, da bo vedno več priprostega ljudstva dohajalo k slavnostim in h krasnim slovenskim gledališkim predstavam v veličastni mariborski »Narodni dom«. Ob takih prilikah se še le zavejo naši priprosti ljudje in na svoje veselje spoznajo, da tudi Slovenci premoremo kaj lepega. Tako pa kmalu postanejo ponosni na svoj narod in na materni jezik. Vedno ostane resnica: živa, iskrena, navdušena, slovenska beseda v govorih, pesmih in igrah napravi tudi na najbolj priprostega človeka premočen in neizbrisen utisek. Na svidenje torej zopet v kratkem v »Narodnem domu« mariborskem, vrli Slovenci in Slovenke iz okolice!

Novi dragonci v Mariboru. Namesto 5. dragonskega polka pride v Maribor, Gradec

in Slov. Bistrico 4. dragonski polk cesar Ferdinandov. Vojaki so večinoma Nemci, dočim so bili pri 5. polku večinoma Slovenci iz Kranjskega.

Ogenj v Mariboru. Ravnokar je začelo goreti v dragonskem skladišču za seno v magdalenskem predmestju.

Egon pl. Pistor je včeraj 9. t. mes. v Gradcu umrl.

Razbijanje v državni zbornici. Včeraj dne 9. aprila so vsenemci začeli velik ropot, ko je hotel predsednik Vetter dati na glasovanje predlog o budjeviški obrtni šoli. Nastal je naenkrat grozen ropot. Najbolj divji so bili Berger, Iro in Malik. Naskočili so predsedništvo besno ter vpili: »Ven z Abrahamovičem drugim! Ven s predsednikom! Ven z ritmojstrom! Proč s Vetterjem!« Predsednik zvoni in kliče k redu. Zdaj pa mu iztrga Iro zvonec in udari z nji po mizi, da je zvenelo. Predsednik Vetter stoji mirno, ne da bi se premaknil, in zahteva miru. Iro pa udriha z zvoncec poleg predsednika po mizi in se dere na ves glas; potem vrže zvonec nanj, a ga ne zadene v glavo, kamor je meril, ampak za njim stoječega podpredsednika Začka v ramo. Zvonec se je razpočil. Zdaj je pa to preveč Mladočehom. Razburjeni planejo nad Vsenemce Pacak, Vaclav, Hrubi in drugi, primejo Irota in tovariše, ter jih držé, da ne morejo dalje besneti. Vpitje pri vsenemcih. Poslanci brez reda vpijejo drug na drugega. Nemška ljudska stranka je potegnila z Vsenemci zoper predsednika. Za povod so si vzeli izgovor, da je predsednik dal predlog na glasovanje med vpitjem. Do glasovanja ni mogoče priti. Vkljub temu, da hodijo Funke, Pergelt in Kathrein med poslanci in jih mire, ni mogoče priti do pametnega razgovora. Mir nastane, ko predsednik pretrga sejo. Danes še le bo glasovanje.

Knjige Matice slovenske so prišle.

Zaupni shod v Celju. Danes se vrši ob 2. uri popoldne zaupni shod štajerskih Slovencev v celjskem Narodnem domu. Namen shodu je, da se določi stališče Slovencev na Štajerskem glede celjske gimnazije z ozirom na sprožene pravne predloge. Kakor slišimo, se noben štajerski slovenski državni poslanec ne bo udeležil shoda, ker potrebujejo Čehi njih glasove pri glasovanju o obrtnih šolah. Naši poslanci pa so dolžni Čehom, da se jim tako dejanski zahvalijo za njihovo podporo v celjskem vprašanju.

V Framu pri Mariboru je zopet izvoljen županom vrli narodnjak gosp. Ivan Gert, občinskim svetovalcem pa gg. Franc Pirkmajer, Jernej Zamolo in Mihael Turner.

V Trbegovcih župnije Sv. Jurij ob Ščavnici je zopet pristaš braččijancev izvoljen županom. Žalostno!

Vlak je poškodoval zadnji teden pri Ponikvi ob juž. žel. mladeniča, ki je v svoji lahkomišelnosti hotel dirkati z vlakom. V tem pridrči od nasprotne strani drug vlak, katerega v temi ni opazil, ga vrže in hudo rani.

Toča je šla zadnji petek, dne 4. aprila pri Sv. Jakobu v Slov. goricah, Jarenini in sosednih občinah. Škode ni nobene naredila.

Samomor. Vojak 87. pešpolka v Pulju, neki Brunner, rodom Štajerc, se je ustrelil.

Otroška bolnica v Gradcu. Zdravniško vodstvo otroške bolnice v Gradcu nanzanja: Često pripeljejo roditelji iz Spodnjega Štajerja v graško otroško bolnico bolne otroke, ki jih ne moremo sprejeti ali zato, ker ni vselej prostora v bolnici ali pa zato, ker ne sprejemamo otrok z boleznimi, ki se doma hitreje in gotoveje zlečijo nego v bolnici. Da torej ne bodo več roditelji tolikokrat zaman si napravljali velikih stroškov in dolge poti, svetujemo, naj vsak, predno pripelje svojega otroka semkaj, poprej vpraša domačega zdravnika, kakšno bolezen ima otrok, potem naj nam pismeno naznani otroško bolezen in vpraša, če otroka sprejmemo. Od-

govor dobi takoj. Naslov: Anna-Kinderspital, Gradec.

Umril je v Celji Jos. Hummer, bivši posestnik in trgovec v 75. letu starosti.

Ponesrečil se je dne 4. t. m. na kolidvoru v Celji, Jože Stor, delovodja pri južni železnici na ta način, da je padel pod stroj ter se težko ranil.

Iz Vidma se nam poroča: Vkljub raznim pritožbam se je naložilo Videmski občini težko breme, da se mora postaviti novo šolsko poslopje, ki bo veljalo za notranjo opravilo vred 50.000 K. Od kod bodo vzeli občani denarje za to stavbo, ker znašajo občinske doklade 76 odstotkov, okrajne 55 odstotkov in deželne tudi 55 odstotkov, in ima občina še dolgovi okoli 4000 K? Zraven tega morajo tukajšnji davkoplačevalci ravno sedaj prispevati po 76 odstotkov direktnega davka za stavbo novega, sicer prepotrebne kaplanijskega poslopja. Mnogi posestniki še niso prenovili svojih vinogradov in nimajo od te strani nikakih dohodkov, od drugih pa tudi ne. Ali mnogoteri, ki so imeli pretečeno leto dobro trgateg, še do zdaj niso mogli prodati pridelanega vina. Zato so sklenili za občni blagor vneti možje, da poskusijo z loterijo, katere čisti donesek se bo vporabil za stavbo šolskega poslopja. Pred tremi tedni se je zbralo mnogo domačinov v ta namen, ki so izvolili posebni »loterijski odsek«, obstoječ iz 9 članov. Ta odsek, v katerem so zastopane razne stranke, prebivajoče v Vidmu, si je izbral pretečeno soboto v svojega načelnika g. Žičkarja, dekana; za načelnikovega namestnika g. Dolšaka, c. kr. majorja v pokoju; za denarničarja g. Novaka, župana in gosp. Novotnyja, brzojavnega in poštnega nadzornika; zapisnikarjem g. Knapiča, nadučitelja in gosp. Šribarja, kaplana. Razun teh mož so udje loterijskega odseka gg. Jul. pl. Vistarini, c. kr. okrajni glavar v Brezicah, gg. Arnšek in Biber, oba posestnika na Vidmu. Temu blagemu podvzetju želimo iz srca najboljšega uspeha!

Prijatelj šole. Blagorodni g. dr. Jožef Kronvogel, c. kr. okrajni sodnik pri Sv. Lenartu v Slov. gor. in veleposestnik v Črmlji, podaril je tukajšnji šoli lepo, novo decimalno tehtnico z uteži vred. Za ta velikodušni dar se mu podpisana v lastnem, kakor v imenu kraj. šol. sveta presrečno zahvaljujeta ter kličeta: Bog Vam plati stoterno! — Janez Reich, šolski vodja; Janez Švarc, načelnik kr. šol. sveta.

Cerkvene stvari.

Nove „Šmarnice“. Proti sredi meseca aprila izidejo »Šmarnice«, katerim predmet je: Premišljevanje o Srcu Marije. Spisal jih je po o. Hattlerju S. J. P. Ladislav v Novem mestu.

Duhovniške vesti. Častiti gospod župnik v Ribnici na Pohorju, Francišek Hraščelj, je dobil nadžupnijo v Konjicah in je imenovan dekanom konjiške dekanije. — Provizor v Ribnici je postal č. g. Mihael Šket, kapelan v Št. Martinu pri Sloven. Gradcu. Prestavljena sta č. gg. kapelana: Ivan Kanský iz Ribnice v Št. Martin pri Slov. Gradcu, Ivan Zajc iz Št. Ruperta nad Laškimi v Ribnici.

Med Slovence na Vestfalskem odidejo prihodnji teden misijonariti frančiškani o. Kasijan iz Brezja, o. Klemen iz Ljubljane in o. Salvator iz Sv. gore. Mnogo božjega blagoslova!

Društvena poročila.

Gledališka predstava v Mariboru. »Bralno in pevsko društvo Maribor« priredi dne 20. aprila gledališko predstavo »Martin Smola«. Začetek ob 8. uri zvečer.

Koncert v Mariboru. Slovanska čitalnica priredi dne 4. maja v Narodnem domu velik koncert.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali sledeči dobrotniki in dobrotnice: Neimenovana »za kruh sv. Antona« 10 K,

Strelec Ivan, nadučitelj 5 K, neimenovana namesto venca na grob Frančiška Zupaniča 1 K, Jaušovec, superijor 10 K, okrajna posojilnica v Ormožu 40 K, neimenovan 2 K, hranilno in posojilno društvo v Ptuj 100 K, Bauman, šk. oskrbnik 8 K, Čede, kaplan 2 K, Hirti, župnik 4 K, A. Brdnik, kaplan namesto venca na grob svojega dobrotnika Galleta 10 K, Fr. Hraščelj, nadžupnik 20 K, neimenovan »za kruh sv. Antona« 3 K, Pet. Skuhala, um. župnik »za kruh sv. Antona« 1 K, Jurij Lah, posestnik v Pongercih 2 K, Jurij Vacac, davčni iztirjevalec »za kruh sv. Antona« 3 K, Alojzij Šijanec, župnik 4 K, Črnko Marko, župnik 20 K, Zidanšek, bogoslovski profesor 20 K.

Dijaški kuhinji v Celju so darovali: č. gg. duhovniki, zbrani na godovanju č. g. Jož. Mešička v Brezicah kot odgovor na Stürghkovo resolucijo in Tavčarjev kompromis 105 kron; od te svote je daroval č. g. župnik Štefan Turkuš 44 K 10 v. — Vlč. gg. župniki Jakob Pečnik 10 K, Matija Koren 10 K, Valentin Mikuš 8 K in Friderik Kukovič 2 K. Gospa Neža Pajdaš v Zdolah 10 K. Bog plati!

Slovensko gledališče v Celji. Druga predstava »Rokovnjačev«, dne 6. t. m. bila je skoro tako dobro obiskana, kakor prva. Posebno veselo znamenje je, da so se začeli kmetje zanimati za predstave v Narodnem domu. Igralo se je zelo dobro. Obeta se nam v teku tega leta še slavna opera »Teharski plemiči«!

Sv. Jurij ob Taboru. Znamenit dan je bil 31. sušec za tukajšno mladeniško gibanje. Naši mladeniči so pokazali pri tej priliki, kaj zmorejo. Mogočno je donel obširni sobani bralnega društva mnogoobčudovani »Naprej«. Pesem »Bučelar« je bila kakor nalašč za krasno pomladansko vreme. Očarala pa je občinstvo »Sirota« z milodonečim alt-solo. In naj li še omenjam drugih ravno tako dobro proizvajanih pevskih točk, kakor: »Naše gore«, »Vse mine« ali »Planinar«, toda bodi dovolj. Konečno so še enkrat vrli mladeniči nastopili v moškem zboru ter nam zapeli s čustvom: »Na straži.« Vse pevske točke proizvajale so se točno, celemu zboru se pozna, da ima dobro šolo. Vsa čast požrtvovalnemu organistu-cecilijancu, gosp. B. Drolcu, ki res z mladostnim ognjem vodi svoji vrle pevce in pevke. — Viharno odobravanje je sledilo navdušenemu govoru g. kaplana E. Vračko. Upamo, da bomo vrlega g. govornika slišali še večkrat. — In kaj naj rečem o burki: Kmet Herod? Ko se je prikazal ta »naš Gašper« na odru in je začel z veliko leseno žlico mlatiti po mlečni kaši v leseni skledi, je nastal med občinstvom tak smeh, da bi jih moral skoraj sam prositi, naj ga pustijo k besedi. In kaj še le potem, ko so ga šegavi dijaki postavili kot kralja Heroda na tron, ali ko je začel neusmiljeno udrihati s svojim »žezlom« po branjevcu, ki ga je skušal razočarati in rešiti hudega duha! Sploh so pa tudi vsi drugi svoje vloge res dobro, deloma celo izborno igrali, tako da gre vsa čast vrlim mladeničem-diletantom. Kot posebnost, ki se menda ne najde prepogosto pri takih veselnicah, je bilo to, da so bili vsi igralci maskirani, kar veliko pripomore k popolnemu vspehu zlasti pri burkah in šaloigrah. Maskiral jih je prav dobro brivec iz Žalca. — Res prijetno zabavo nam je pripravilo bralno društvo s to mladeniško slavnostjo. Vrli mladeniči pa naj le stojijo vedno na straži za svoje narodne vzore, ne meneč se za nizkotne nasprotnike in klevetnike teh vzorov, in tako smemo upati, da dobimo iz njihove družbe vrlih, neupogljivih krščanskih mož, ki se ne bodo dali, kakor se že zdaj ne dajo, premotiti kakemu pustolovcu, ampak ki bodo stali trdni, kakor skala za sv. vero in besedo materino.

Sv. Križ na Murskem polju. Veselica bralnega društva, ki se je vršila dne 31. marca, se je obnesla nad vse pričakovanje;

tolikega števila obiskovalcev se nismo nadjali, kajti šolska soba, kjer se je vršila predstava gledaliških iger »Pravica se je izkala« in »Sanje«, je bila do cela napolnjena. Vseh vdeležencev je bilo nad 300. Da se je veselica tako krasno obnesla in predstave tako izvrstno uspele, se je zahvaliti gosp. naduč. Anton Herzog-u, ki se ni zbal truda, da je vadil fante v petju in jih vezbal v igri. Hvala mu! Dalje moram pohvalno omeniti naše izvrstne igralce, kateri so prav dobro izvršili vsak svojo ulogo, posebno nekateri, ki so imeli zelo dolge in težke vloge. Priserčna hvala tudi našemu č. g. Josipu Mihaliču, kateri nam je v krasnem govoru razložil pomen našega bralnega društva. Obiskali so našo veselico Ljutomerčani v prav velikem številu. Od Sv. Jurja na Ščavnici jih je bilo nad 30, kateri so nam tudi podarili brezplačno »šaljivo pošto«, za kar se jim odbor tukajšnjega bralnega društva prav lepo zahvaljuje. Prihitel je tudi med našo sredino občeznani mladenič govornik Franc Žebot od Sv. Ilje v Slov. goricah, kateri nam je tudi prinesel seboj priserčen pozdrav v krasnem pismu, podpisanem od mnogih fantov in deklet Št. Iljskih. Bog Vas živi mladeniči in dekleta Št. Iljski! Prihiteli so tudi med nas gostje od Sv. Ane na Krempergu, Gornje Radgone, Kapele, Veržeja, Cvena, Cezanjevec itd. Po veselici smo se skupno podali v gostilno g. Hauptmana. Tamkaj so nas spet iznenadili jurjevski pevci s svojim mešanim zborom. Kot govorniki so nastopali Franc Žebot, Radoslav Nemeč, mladenič iz Sv. Jurja na Ščavnici, g. Košar, predsednik bralnega društva Sv. Jurja na Ščavnici, g. Matija Slavič, predsednik bralnega društva Križevskega in g. Rožman, posestnik iz Starevasi, ki so nam razložili pomen naših bralnih društev in nam pokazali pot, po kateri moramo, ako nastopamo po sporedu priti do končne zmage.

Logarovski.

Iz drugih krajev.

Skoro neverjeten slučaj brezsrčnosti pripovedujejo češki listi. V Karlniku je živel 44letni zidar udovec Kofron s svojim 20letnim sinom, ki je bil tudi zidar in zaslужil na dan 2 K 20 v. Ves svoj zaslužek je sin oddajal očetu, oče pa mu na dan dajal za to le kos kruha in za ves teden 40 v. Pred meseci se sin ni mogel več premagovati lakote in zapravljal je nekaj desetnic, očetu pa je izročil samo 6 kron. Skopi oče je sina z vilami tako bil, da se je ročaj zlomil, nato je oče vzel sinu obleko in ga v sami srajci zapodil na cesto. Grozil je sinu, da ga ubije, ako se vrne domov. Sin se je skrivil pod streho, ter se ondi skrival nekaj mesecev. Sestrica mu je skrivoma nosila hrane. Oče je to neko noč zapazil in nabil hčer, ki pa se ni ustrašila ter skrila brata v hlevu, pokrila ga s steljo in mu dajala kravjega mleka. Nekaj časa se je ubožček hranil z mlekom in surovim krompirjem, dokler ga je tudi tu ni oče zasačil in od lakote obnemoglega sina po noči vrgel na cesto. Orožništvo je dobilo reveža čez nekaj dni v gozdu na pol zmrznjenega. Bil je tako oslabiljen, da ni mogel več govoriti. Nečloveškega očeta so zaprli.

Nesreča na železnici. Železniskega čuvaja Ivana Vičiča je med Postojno in Prestranekom 6. t. m. ob pol 2. uri popoldne tovorni vlak št. 172 povozil. Najbrže, da je prepozno zagledal prihajajoči vlak ter mu hotel odstraniti s tira rudečo ploščo, katera je bila postavljena za vlakom, ki je že pred tem 10 minut odšel. Toda stroj tovrnega vlaka ga zagrabljal, potisne s tako silo na stran v zid, da je revež dve uri potem svojo dušo izdihnil. Mož je bil v službi jako vester in priljubljen ter poštena, blaga duša. Jedinj sin osmošolec mu je predlanskem umrl.

Sleparije s kačjimi glavami. V zadnjih letih so se gadi na Ogrskem jako pomnožili. Minister notranjih stvari je radi tega razpisal nagrado pol krone za vsakega mrtvega gada. Vladne blagajne po posameznih okrajih so dobile ta ukaz in ob jednem tudi

naročilo, naj kot izkaz shranjujejo gadje glave in naj jih pošiljajo vsako leto meseca novembra ministerstvu. Nek okraj je stal posebno na vrhuncu nabiranja gadjih glav. Celo po zimi je dobival blagajnik glavarstva gadje glave in ker je vendar vsak dan sumljivo veliko gadjih glav prišlo k blagajni, uvedla se je preiskava. Blagajnik je izplačal nagrade za 743 gadov, v shrampi so pa našli le 64 gadov. S temi 64 gadi je manipuliral uradni sluga, ki si jih je sproti izposojeval in pošiljal ž njimi k blagajniku neko staro žensko, s katero je delil dobiček.

Gospodarske drobtinice.

Trgovina v Sisku. Gospod poslanec v hrvaškem saboru, Grga Tuškan, javlja: Slovenci kupujejo prilično mnogo žita na sisačkem tržišču. Često se je že dogodilo in se najbrže še bo, da so iz teh kupčij nastale pravde, in potem seveda sodbeni stroški in druge izgube. Temu je krivo to, da kupec ne pozna trgovcev v Sisku in včasih naleti na nesolidnega človeka. Zato je potrebno, da se slovenski kupci informirajo o sisačkih trgovcih. Zato ponuja gosp. Grga Tuškan v Sisku svojo pomoč in deli razjasnila brez nagrade.

Kako se presaja zeljnate rastline? Zelje in podobne rastline sejati je na gredice. Od tod jih je izpuliti, ko jih potrebujemo in zasaditi na stalno mesto. Kadar jih pulimo, dobro je, če ostane na njih mnogo zemlje. V nasprotnem slučaju jim jako koristi, ako jih vtaknemo do listja v blato iz kravjeka in vode. S klinom naredi se nato luknja, v katero se vtakne rastlinica nekoliko, toda malo bolj globoko nego je bila prej v zemlji, a od strani se zabode klin proti spodnjemu delu prve luknje ter pritisne k rastlini. S tem se luknja zagrne in rastlinica stoji trdno. Ako ni zemlja mokra, treba je zeljnate rastline vsaj enkrat po presajenju zaliti.

Kako globoko je sejati? Seme potrebuje pri kalenju mnogo zraka, zato se je ne sme zasuti z zemljo. Tudi bi mladi kal v takem slučaju moral preveč rasti, predno bi prišel na površino in ozelenel. Ako bi porabil prej, nego pride na svetlo, rezervne

snovi, ki se nahajajo v semenu, ne mogel bi več rasti in zamoril bi se. Le zelena rastlinica zamore si nabirati sama redilnih snovi. Da dobiva torej seme dovolj zraka, a ne trpi tako lahko suše in da mladi kal kmalu ozeleni, zagrniti je treba seme prilično trikrat tako globoko pod zemljo, kakor je seme debelo.

Kedaj je treba zalivati? Dokler so noči mrzle, torej je spomladi in jeseni zalivati zjutraj. Ko so pa noči bolj tople (poleti) je najboljši čas za zalivanje vrtnine zvečer po solnčnem zahodu. Ako se zaliva rastline, dokler jih še solnce obseva, jih to lahko požge. Tudi rastline rade obelijo, če se gorkota in mrzlota prehitro spreminjata. Najbolj nevarno je zalivati rastline o opoldanski vročini.

Mešanica ali kompost se imenuje gnoj, katerega napravimo iz vsakovrstnih odpadkov pri domu. Zlasti se stavi na mešanico: smeti, mesne odpadke, listje, pomije, cestno blato, blato iz luže, in sploh vse, kar ni zrelo za na njivo a ima nekoliko redilnih snovij v sebi. Kompost je treba večkrat v letu podvreči, da lažje sprhne. Če ga polijemo tu pa tam z gnojnico, ga jako zboljšamo, a tudi prej se izreja. Na vrtu je kompost najbolj važen gnoj. Osebitno cvetličarji ga bi težko pogrešali. Pa tudi na travniku je mnogo vredno gnojilo.

A. Štrekelj.

Loterijske številke.

Linc 5. aprila: 75, 19, 82, 52, 54,
Trst 5. aprila: 68, 29, 52, 11, 81.

Društvena naznanila.

- Dne 13. aprila: Izlet »Športnega društva Maribor« v Št. Ilj v Slov. goricah.
» » » Veselica »Katol. izobraževal. društva v Št. Pavlu pri Preboldu«, pod župnijskem kozolcem točno ob 3. uri popoldan. Predstavljali se bota igra »Kmet Herod« in »Sv. Neža«.
» » » »Bral. društvo v Hajdini« ponavlja gledališko predstavo: »Lurška pastarica« Prva predst. ob 3. uri pop., druga ob 6. uri. Vstopnina 30 v., sedež 60 v
» » » »Bral. društva v Vitanji« občni zbor ob 3. uri pop.
» » » »Bral. društva pri Sv. Ani n. K. v Slov. gor.« godbeni koncert z igrama: »Sanje« in »Kakor ti meni, tako jaz tebi.« Govor, govori slovenski mladenci. Začetek ob 4. uri pop. v prostorih g. Jože Kramberger.
Dne 20. aprila: Ustanovitev »Prostovoljnega gasil. društva« v Leskovivesi pri Št. Pavlu. Zborovanje v hiši št. 13. Volitev društv. odbora.
» » » »Bral. in pev. društva »Maribor« gled. predstava »Martin Smola« v »Nar. Domu« v Mariboru. Začetek ob 8. uri zvečer.
» » » »Bral. društva v Cezanjevih veselica v šolskem poslopju z gled. predstavo: »Ne vdajmo se!« s petjem in predavanjem. Začetek ob 4. uri pop.

Vabilo

na

občni zbor

Hranilnice in posojilnice pri Sv. Kunigundi
na Pohorju,

registr. zadruga z neomejeno zavezo,
v nedeljo, dne 20. aprila 1902, ob 1/2 12. uri v farovžu.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrditev letnega računa za leto 1901. 166 1-1
3. Volitev načelstva in nadzorstva.
4. Nasveti.

Načelstvo.

VABILO

k

165 1-1

občnemu zboru

„Slov. kat. delavskega društva v Žalcu
dne 13. aprila t. l. ob 4. uri popoldne
v gostilni pri g. Čaniču v Žalcu.

Vspored navaden, med drugim govor: »Kdo in kako naj se deluje pri rešitvi socialnega vprašanja«, govori kapelan gospod Krulc in govor o socialnem in obrtnem vprašanju govori gosp. Kač. V razvedrilo petje. — K obilni vdeležbi prijazno vabi

o d b o r.

Posojilno in hranilno društvo pri Sv. Emi

reg. zadruga z neom. zavezo,

ima svoj

redni občni zbor

dne 20. aprila 1902,

ob 4. uri popoldne v prostorih »Kmetijskega društva.«

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva in nadzorništva.
2. Potrjenje računa za l. 1901.
3. Volitev načelstva in nadzorništva.
4. Slučajnosti.

163 1-1

Načelstvo.

Slovenska liturgična knjiga!

Novo!

Novo!

Obrednik za organiste.

»Obsega vse obrede, ki se obhajajo med letom po župnijskih cerkvah na deželi n. pr. na Svečnico, Pepelnico, Cvetno nedeljo, Veliki teden, Markovo i. t. d., blagoslavljanje vode na praznik sv. Štefana, vina na god sv. Janeza, hiš na god sv. Treh kraljev, nove šole, novih orgel i. t. d., sprejem novega župnika, škofa i. t. d. Knjiga lično v platno vezana z rudečo obrezo stane s pošto vred 1 K 60 v. pri založniku č. g. M. Štraki, kn. šk. revidentu v Mariboru, Štajersko.

Novo!

Novo!

Koralni napevi v navadnih notah!

Dragotin Karner,

zlatar in dolbec v Mariboru, Freihaugasse šte. 2,

se priporoča
v popravila in izde-
lovanjazlatnine
in v vsakovrstne
vrezbe

k hitri in nizkoceni postrežbi. 136 3-3

• Tukaj se dobijo zakonski prstani najcenejše. •

Izvrsten zdravnik

138 3-3

z večletno prakso v bolnišnicah v Pragi, Inomostu in Dunaju išče službe kot zdravnik na deželi v kraju s slovenskim ali slovensko-nemškim občevalnim jezikom. — Isti zamore tudi prevzeti prakso od starejšega tovariša z primerno odkupnino. — Ponudbe na: dr. Č. upravnistvu lista.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu vsakovrstne podobice, molitvenike, rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobic je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak urad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in cenno.

Posojilnica pri Sv. Lenartu v Slov. gor.,

reg. zadruga z neomej. poroštvom,

daje na znanje, da bo imela

svoj redni občni zbor**dne 18. aprila 1902**

ob 10. uri dopoldne v lastni hiši

ter se vdeležniki k zborovanju uljudno vabijo.

Dnevni red:

1. Potrjenje letnega računa za l. 1901.
2. Izvolitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
3. Razdelitev čistega dobička. 151 2-2
4. Privoljenje remuneracije načelstvu in tajniku.
5. Predlogi.

Načelstvo.**Službo**

občinskega tajnika, posojilničnega uradnika ali pa pri notarjatu in odvetniku išče mož, ki je napravil izpit z izvrstnim uspehom v zemljeknjigovodstvu. Naslov in spričevala pri upravnistvu.

Semena!**Semena!****Razne vrste pese (rone)**

dalje raznovrstno semena za zelenjavo, cvetlice, posebno pa za detelje in trave vseh vrst in v najboljši kvaliteti priporoča 89 12-5

M. Berdajs,

Maribor trgovina z mešanim blagom in semenjem Maribor

Vsaka beseda
stane 2 v.**MALA OZNANILA**Vsaka beseda
stane 2 v.Najmanjša
objava 45 v.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Večkr. objava
po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnistvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.**Dva lepa travnika** na Lazah, ki ležita blizu okrajne ceste, katera pelje proti Sv. Jakobu v Slov. gor., se takoj prodasta. Prvi meri 2 orala 587 □ sežnjev, drugi 2 orala 1385 □ sežnjev. Eden je cel potrošen s tomaževe žlindro. Ceno pove lastnik Ignacij Supanič v Vajgnu pošta Jarenina. 122 5-2**Orgeljev več vrst,** dobro vglasbene od 20 do 40 gld. priporoča za učence organiste Martin Vračun, orglarski delavec v Zibiki, pošta Pristava (Štaj.) 145 3-1**Lepa hiša** s 4 sobami, z 2 kuhinjama in kletjo, gospodarsko poslopje, lep vrt, 3 orali njive in travnika, se proda za 4000 gld. na Gornji Polskavi št. 68. Ker leži hiša na glavni cesti ne daleč od cerkve, je zelo pripravna za penzionista ali obrtnika. 147 3-1**Posestvo,** obstoječe iz hiše, velikega gospodarskega poslopja, 7 oralov travnika, 5 oralov gozda, 5 oralov deteljišča in 6 oralov njiv, se pod zelo ugodnimi pogoji proda. Kje? se izve pri upravnistvu. 160 3-1**Lepo posestvo** v Spodnjem Radvanju št. 90 pri Mariboru na bolfenški stezi se proda za nizko ceno. Zidana hiša s 3 sobami, lep hlev, pri hiši studenec, lep vrt in lep travnik, ki meri 1³/₄ orala. Oddaljeno je kake pol ure od mesta. 159 1-1**Tiskarna sv. Cirila v Mariboru** se priporoča v razna tiskarska dela.**Izjava.**

Jaz, podpisani, Janez Krivec, v Lučah p. d. Pečovnik, sodnijski okraj Gornjigrad, obžalujem, da sem proti »Kmetijskemu društvu« v Rečici ob Savinji, zlasti proti poslovodju Jožefu Zorko, izrazil besede, da se krivično deluje. Sam sem se prepričal, da je bilo vse natančno do vinarja v dnevni štraci vpisano, kar sem trdil, da se ni vpisalo. Zahvaljujem se poslovodju Zorko, da je stvar v mirnem potu opustil, na kar ga je načelnik Fürst in odbornik Zavolšek Ignac prigovarjal.

Luče, 2. aprila 1902.

Janez Krivec,
posestnik.

154 1-1

Kupi se.**Hišo s 3 ali 4 sobami** in z jedno kuhinjo, pripravno za malo trgovino, blizo kakoga mesta, ali pa med Pragarskem in Ptujem, Mariborom in Spod. Dravogradom, Špilfeldom in Radgono, ne daleč od cerkve in železniške postaje, želim kupiti. Zraven mora biti tudi vrt in mal sadonosnik. Naslov pri upravnistvu. 182 3-1**Trte** za koše plesti, debele in drobne, želim kupiti Janez Deužman, Sv. Ilj v Slov. gor. (Egydi Tunel). 150 2-1**V najem se da.****Trgovina s krčmo** v Mariborski okolici se da takoj v najem. Ponudbe na: A. Dolinšek, poste restante Maribor. 133 2-1**Proste službe.****Kot kuharica** za kako župnišče išče pridna, 38letna, kuharica. Ponudbe na upravnistvo pod št. 158. 2-1**Slikarskega učenca** sprejme takoj Franc Kollar, slikarski mojster v Mariboru, Viktringhofgase 12. 153 3-1**Ključavničarskega učenca** sprejme Matija Hočevar, ključavničarski mojster na Ragoznici pri Ptju. 161**Prodajalec** v trgovini mešanega blaga se išče. Plača po dogovoru. Oglasiti se je pri »Kmetijskem društvu pri Sv. Emi«, pošta Pristava. 162 3-1**Izjava.**

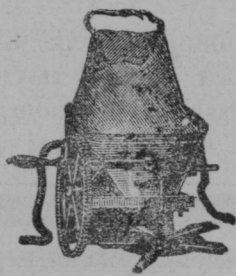
Podpisani obžalujem, da sem dne 4. marca t. l. v gostilni Matija Sekol pri Sv. Lenartu v Slov. gor. gospoda okrajnega načelnika in slavno načelstvo Posojilnice pri Sv. Lenartu z neopravičenimi in nepremišljenimi psovki zmerjal, prosim tem potom odpuščanja, ker nimam nikakšnega povoda proti omenjenima gospodoma kaj slabega govoriti.

Spodnji Gasteraj, dne 6. aprila 1902. 165 1-1

Miha Lorenčič.

Ročna sejalnica

za sejanje deteljnega in travnega semena, rži, ovsa, ječmena, koruze itd.

Posebno se priporoča za gorate kraje. Zelo po ceni in trpežna.

Novo!

Ugodnosti: prihranjenje semena, enakomerno in hitro sejanje. Prospekti na zahtevanje.

Novo!

Komad 50 K poļ povzetju. Prospekti na zahtevanje. Glavna zaloga:

Echinger & Fernau

454 25-15

Dunaj XII, Neubaugürtel 7-9.

Razpis.

Okrožni odbor Velenje razpisuje službo

okrožnega zdravnika

s sedežem v Velenji.

Dohodki od strani dežele in okrožnih občin znašajo 1267 K; v nadalje priskrbuje stalni okrožni zdravnik zdravstveno prakso za okrajne uboge, za kar se njemu od okrajnega odbora Šoštanj 400 K plača.

K nastavi je potreba:

157 2-1

1. Avstrijsko državljanstvo;
2. Dokaz pravice izvrševati zdravniško prakso;
3. Nравnostno spričevalo; in
4. Znanost obeh deželnih jezikov.

Prošnje s potrebnimi prilogami naj se blagovolijo do 10. maja 1902 naravnost na okrožni odbor Velenje dopošiljati.

Josip Kovač l. r.
preds. namestn.

Josip Skasa l. r.
predsednik.

Najboljši

nje, množi mleko ter jajca, naredi živino močnejšo in tvori trdo meso.

Za vsako žival neobhod. potrebno. Popisi zastoj.

M. Barthel & Co., Dunaj X.

Prodajalnice v Mariboru: M. Berdajs, L. H. Korošec, Franc Frangež, Josip Kavčič, S. Novak, Max Wolfram in Pahnerja sinovi.

je Barthelovo klajno apno, ono prepreči lizavost in glodanje lesa, prepreči mehčanje kosti, prepreči hujšanje, naredi živino ješčo, okrepi prebavila.

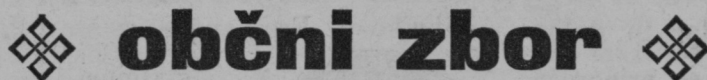
prašček

za živino

563 9-8

VABILO

na

občni zbor

posojilnice v Gornji Radgoni,

ki se vrši

v nedeljo, dne 13. aprila 1902, ob 10. uri dopoludne v posojilnični pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva. 153 1-1
2. Potrdilo letnega računa.
3. Volitev načelnštva in nadzorništva.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob zgoraj določeni uri ne bil sklepčen, vrši se isti tisti dan ob 11. uri dopoludne z enakim dnevnim redom, kateri je sklepčen pri vsakem številu.

Načelstvo.

Trgovina z železnino v Radgoni

Štefan Kaufman

priporoča slavnemu občinstvu najboljše ocelne motike, lopate in pristno štajersko železo.

● Vse po najnižji ceni. ●

Solidna in točna postrežba.

115 5-5

Češčena Marija

15 Marijnih pesmi za šmarnice za mešan zbor, solo in orglje, zložil Ign. Hladnik op. 45. Cena partit. in 4 glas. 3 K, posamezni glas 30 vin.

AVE

17 Marijnih pesmi za mešan zbor, solo in orglje; partit. 2 K., drugi natis.

Marijne pesmi

op. 15, za mešan zbor. Part. 1 K. četrti natis.

Dobe se v „Katol. Bukvarni“ v Ljubljani in pri skladatelju, Novomesto. Dolenjsko. Poština 10 vin. 156 2-1

C. kr. vzajemna zavarovalnica proti ognju v Gradcu.

Naznani lo.

Št. 2000.

V smislu § 92 pravil bode redno letno zborovanje

v ponedeljek, dne 12. majnika 1902

ob 10. uri dopoludne, v dvorani zavarovalnice, gosposke ulice šte. 18/20 v Gradcu.

To se v smislu § 94 pravil, zraven osebno povabljenim, vsem zastopnim društvenim odposlanikom in p. n. gg. društvenikom s tem pristavkom naznani, da je za nje v smislu § 99 pravil posvetovanje javno in se posvetuje le o posebnih točkah vsled zborovega sklepa v tajnih sejah.

Dnevni red: I. Računsko poročilo in računski sklep za 73. upravno leto 1901 in nasveti o denarnem gospodarstvu. II. Poročilo računskih pregledovalcev o pregledovanju in stanju letnega računa za l. 1901. III. Proračun za upravno l. 1902. IV. Volitev pet novih udov, kateri izstopijo v smislu pravil iz upravnega sveta. V. Volitev treh računskih pregledovalcev in jednega namestnika.

V GRADCU, dne 4. aprila 1902.

155 1-1

Upravni svet.